

„Magyar Kézműves Remek” 2007

A 2007-ben meghirdetett felhívásunkra érkeztek be eddig a legnagyobb számban nagyon színvonalas pályamunkákat. Ezért már a hatodik alkalommal változatlan összetételben dolgozó tíztagú zsűri döntése nem volt könnyű. A Magyar Kézműves Remek címre pályázók lelkesedését ezúton is megköszönjük. A címet nem nyert alkotók bemutatott termékeinek részleteiben, pl. a forma és arány, vagy a szellemiség és a felhasznált anyag tekintetében talált hibát a zsűri. Helyenként az egyik alkotóelem aránya a másik hátrányát okozta, vagy a tartalomhoz nem illő és nem kapcsolódó irreális elemeket tartalmazott, aminek következtében nem volt megtalálható a megnyugtató, kiegyensúlyozó egység, összhang, a harmónia. Néhány esetben, ahol csak apróbb kifogások merültek fel, a pályázó kvalitásának elismerését, és minőségi munkájának megbecsülését a kiállításon való bemutatással jelezzük. Örömmel jelenthetjük, hogy a Magyar Kézműves Remek címet nyert pályázók közül néhány mestermű olyan nagyszerű kivitelben készült, hogy még az elvárható magas minőségi színvonalat is messze meghaladták. Ezek a tárgyak a legkisebb technikai részletekben is azt igazolták vissza, hogy a szakmájukat felsőfokon gyakorló mesterek készítették. Az alkotóknak ezúton is kifejezzük őszinte elismerésünket, mert kiváló teljesítményt nyújtottak.

Magyar Kézműves Remek címet érdemeltek

Ambrus Sándor – fazekas népi iparművész - Hódmezővásárhely

Hódmezővásárhelyi csúcsi terítékkal pályázott. Ambrus Sándor 1963-ban jelentkezett a vásárhelyi majolika gyárban tanulónak. 20 évig dolgozott itt, majd 1989-től önálló vállalkozó lett. 1990 óta zsűrizteti termékei, melyek sora a hódmezővásárhelyi fazekas kultúra minden ágát – újvárosi, tabáni, csúcsi - reprezentáló nagyon magas színvonalon kivitelezett és igen szépen megfogalmazott alkotásai. Ez alkalommal csúcsi terítékkal pályázott. Ebben a városrészben született, így szívéhez is közel állnak a bordástalak, formástalak, amelyek a XIX. század utolsó harmadában a csúcsi mesterek jellegzetes edényformái voltak. Terítékén változatos formákkal, szélmegoldásokkal, finom szélmintákkal és illesztési módokkal találkozunk. Az utóbbi évtizedekben rajta kívül sajnos már egyetlen fazekas sem készít hasonló formájú edényeket. A múlt században nemcsak csúcsi kerámia, hanem festett bútor és hímzés is volt, de ezek sajnos az idők folyamán elvesztek. A pályaművek között egyike a kiemelkedő szakmai tudást tükröző alkotásoknak. Nemcsak a formája gyönyörű a kidolgozása is. Ambrus Sándor munkássága a szűkebb városi és tágabb régiós környezetére is inspiráló hatással van. Műhelye kiállító terem és múzeum is, ahol rendszeresen látogatókat fogad és a társ-kézművesek számára kiállításokat is rendez. Negyedik alkalommal nyerte el termékeivel a Magyar Kézműves Remek címet.

Fetter Ferencné, hímző népi iparművész - Szeged

A pályázata a dél-alföldi fehér hímzés egyedi termékek sorozata. Évszázadokra visszanyúló jellegzetes dél-alföldi hímzés különösen Csongrád megyében Apátfalva, Makó, Maroslele településein a speciális lyuk és fehér, illetve vászonhímzés. A népművészeti értékek megőrzése céljából az 1960-as években kezdték el kutatók a motívumkincs gyűjtését. Fetter Ferencné munkái közül különösen a párnavégek hímzése figyelemreméltó, amelyet a huszadik század utolsó harmadában egyetlen hímző sem újított fel. A tárgyakon alkalmazott díszítés gazdag : alátöltő lapos és lyukhímzés. Maga a hímzés népi iparművészeti szempontból kifogástalan. Alkotásait a Hagyományok Háza Népi Iparművészeti Osztálya által kijelölt zsűri is minősítette. Technika és kivitelezés kitűnő, valamennyi termék kiállításra kerül és Magyar Kézműves Remek címet érdemel.

Dónáth Ambrus ügyvezető, hentesmester - Nagykőrös

120 évvel ezelőtt Dónáth László mészáros- és hentesmester helyezte el a sertés- és marhahús különböző fajtáinak feldolgozására, és kereskedelmére szakosodott húsipari vállalkozásunk alapkövét. Az 1887-ben megkezdett munkát az alapító fia, *Dónáth Ambrus* és unokája, *György* folytatta. Majd az 1947-es államosításig mintegy hat évtizeden keresztül a legnagyobb meglepedésre biztosította a tradicionális alföldi kisváros, Nagykőrös húsiparjának jelentős részét. Közkedvelt vállalkozásunkat az államosítás igen nehéz helyzetbe sodorta. A tradicionális hentesmesterség továbbvitelére a 60-as évek legelején, a nagykőrösi kényszervágás jogának megszerzésével nyílt számunkra lehetőség. A magas színvonalú szakmai munkának köszönhetően 1972-ben - közösen Kecskeméti Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalattal - húsboltot nyithattunk Nagykőrösön. 1989-től, szinte a rendszerváltással egy időben vállalkozásunkat teljes egészében ismét a magánszektorban folytathattuk, mellyel a mai napig tartó sikertörténet vette kezdetét. *Dónáth Ambrus*, a dédunoka - 1999 óta, mint hentes és mészárosmester – közvetlen családtagjaival próbál megfelelni az elődök által felállított követelményeknek és színvonalnak. A kőrösi sült májas készítményüket az Agrármarketing Centrum „Hagyományok-Ízek-Régiók” a családra való hivatkozással tartalmazza. Figyelemre méltó, hogy a mesterséget több generációra szállóan megőrizték és a vállalkozás ma is sikeres. A hagyományos terméket még mindig ugyanaz a család gyártja. Terméke Magyar Kézműves Remek címet kapott.

Kőkuti Tímea, szabó - Méretes Szabó Kft. - Veszprém

A pályázat anyaga női Bocskai kosztüm - szív páros mintázattal A női Bocskai kosztümnél alapvetően a férfi öltözet motívum kincsét használták. A nők számára készült ruhadaraboknak a magyar történelem nagy nőalakjainak fantázia nevét adták. A pályázat darabja igazi ünnepi darab. Fehér színű két különböző típusú zsinórral készült. A kabát elejének sarkán már megmutatkozik a jellegzetes szív minta lefelé forduló alakzatban, majd a háta szabásvonalá végén a lezáró motívumban. A kosztüm újakon is megismétlődik a szív pár, de nem leforduló alakzatban. A szoknyája nyolc részből álló, harang alakú alján egyszerű zsinórozással a varrásoknál karikákkal. A zsűri döntése: hibátlan munka, szép az anyag és a díszítéssel összhangban van. Magyar Kézműves Remek címet érdemelt.

Tóth Katalin, szabó - Méretes Szabó Kft. - Veszprém

Két pályázata nyerte el a Magyar Kézműves Remek címet: a Bocskai öltöny szíromfüzér mintával, és a bordó férfi segédhajtó ruha. Az attilát, amelyből közvetlenül kialakult a Bocskai már az 1820-as években viselték az országgyűlésben, sőt néhány évvel később kötelezővé tették. Az 1832-36-évi országgyűlés tárgyalótermében csak fekete attilában volt szabad belépni. A Bocskai ruha ebben a formában a két világháború között a szmokinggal egyenértékű társasági öltözeté vált. Napjainkban ünnepélyes alkalmak díszes ruhadarabja. A Bocskai öltöny egyre szélesebb körben terjed, köszönhetően azoknak, akik e magyar viselet életben tartásáért fáradoznak. A paszománykészítők termékei, a sújtások, eleje gombok, a gombkötők kézzel készített különleges gombjai adják a viselet különlegességét, amelyet a megrendelők is egyre inkább értékelnek. A zsűri értékelése: Hibátlan munka, az anyag és a díszítés együtthatása a legnagyobb esztétikai értéke. – A magyar fogathajtó sportban használt dél-alföldi segédhajtó ruha Mezőhegyes hagyományaihoz kapcsolódó tájjellegű színekkel és díszítésekkel mai ötletekkel kiegészítve szerepelt pályázatunkon. A fölig gombolt álló galléros bordó szövetből okker zsinórral készült öltözetet 135 arany színű gomb díszíti, amelyből 13 a záródást szolgálja. Jellegzetes díszítése a vadvilágos tölgyleveles minták, amely a háta közepén szívalakot formáz, amely a régi népies viseletekre utal. Oldala

szabásvonalán is minta-díszítés, nadrágján és combján ugyanígy. A ruhához tartozik, azonos színű és mintázatú, a fogathajtó köténye, amelyen a zakó háta közepén lévő minta ismétlődik meg. Szép és hibátlan munka, esztétikus az anyag és díszítés összhangja. –

Kiskó Antal, szabó - Méretes Szabó Kft - Veszprém

A férfi Bocskai öltöny - hálózat mintával klasszikus Bocskai fazon. Főleg gombos álló galléros öltöny fekete szövetből, hozzá illő fekete zsinórzattal. A régi korok mintájára 7 gombbal záródik, amelyek eredeti Árpád gombok. Hagyományos Bocskai zsinórral van körbe díszítve, az elején vitézkötéses paszományozással, a háta szabásvonala végig zsinórral lezárva, míg az oldalakon szívbe zárt hálózat motívummal zárnak. Először 1900-ban a debreceni főiskolai újság adott hírt arról, hogy a város akadémiai polgárai nagygyűlést tartottak a magyar ruháért, amely a hazai ipar támogatására is alkalmas volt. Ezekben az években a felső tízezer számára is kötelező volt nagyobb ünnepeken legalább díszmagyarban megjelenni. Az első világháború után tovább hódított a viselet, majd a 40-es évekre elfogadott vált, mivel a nemzeti tradíció mellett a célszerűség és a népviseletek életben tartása is fontos szempont volt. Iskolákban, egyesületekben formaruhaként ma is kedvelt, de a szabóságnál az egyedi megrendelők vannak túlsúlyban. De a közületi megrendelők között van a Budafoki Fúvósegyesület és az ötcillagos Rogner Hotel&Spa Lotus Terme Hévíz szálloda is. A zsűri értékelése: „Rendkívül szép az öltözet fazonja, szabászati munkája, mindehhez a díszítés kiválóan, mértéktartóan alkalmazkodik.” Termékével Magyar Kézműves Remek címet nyert.

Szepesi János, fafaragó népi iparművész - Ercsi

Három pályázatot nyújtott be palóc áttört fafaragással készült munkákból - asztalmentő, sószórókészlet, szalvétatartó - bortartó-téka, gyertyatartó, gyufatartó - fali téka, kéztörlő, tükör Mindhárom pályázat méltán nyert Magyar Kézműves Remek címet. A palóc áttört faragással készített tárgyak együttes benyomása, összképe, egyenletesen alkalmazott mintázata mestermunka. Az egyes készleteken különböző díszítéseket alkalmaz: virágmotívum, szőlőmotívum, és az asztali készleten tulipánt idéző motívum, amelyhez a sőtartón a csontba faragott virágfej a diófa színével megegyezően spanyolozott. A kivitelezés magas színvonala csak emeli az egyes munkák szépségét. Gyönyörű diófa alapanyagot használt fel a tárgyakhoz. Nemcsak a faragás, de a felületkezelés is tökéletesen kivitelezett, plasztikailag ritka érzékenységgel kivitelezett munkák, amelynek hatását fokozza a nemes és hibátlan alapanyag. Termékeit a Népi Iparművészeti Bíráló Bizottság minősíti. Rendszeresen részt vesz pályázatokon, beadott termékei 2007-ben a Kapoli Antal fafaragó-pályázat különdíját nyerték el.

Tanka Tamás csizma és cipőkészítő, népi iparművész - Tapolca

Szakmai pályafutását Budapesten a Simon Ferenc Cipő és bőripari Szakközépiskolában kezdte el és közben elkötelezettsége megerősödött, mert fakultáció keretében kitanulta a cipő és felsőrészkészítő szakmát is. Néhány évvel később a méretes cipőkészítést is elsajátította. A Rivalda Kft-nél szerzett gyakorlat, ahol táncművészek számára készítettek lábbeliket, szerette meg vele a népi iparművészetet. 1990-ben önállósodott, egyéni vállalkozóként kis manufaktúrát alapított, amellyel a családi hagyomány folytatását határozta el, hiszen nagyapja Kondor József is cipész és csizmadiamester volt. 1992-től tanulóként testvérét, Bárány Szilvesztert foglalkoztatta, majd 1997-től üzlettársak lettek. A vállalkozáson belül Tanka Tamás a népi és iparművészeti lábbelik készítésével foglalkozik. 2002-ben megkapta a népi

iparművész címet. Sikeres vállalkozók, a néptánc és művészeti körökben ismertek. Tíz éve saját honlapjukon keresztül is bemutatkoztak a világnak és azóta szerteágazó kapcsolatot tartanak fenn azokkal az érdeklődőkkel akik a magyar kultúra hagyományai iránt érdeklődnek. Céljuk: magas minőségben megőrizni a tradicionális technológiákat. Ezért kiváló alapanyagokat dolgoznak fel, amellyel törzsvásárlói közönséget tudnak megszerezni. A pályázatra benevezett palóc lábbelik - bujági, rimóci és kazári - a hagyományokat jól követik, szép kivitelezésű igényesen kidolgozott darabok, ezért mindegyik elnyerte Magyar Kézműves Remek címet.

Kiss Mátyás faipari vállalkozó, népi iparművész - Mezőkövesd

A pályázatra benevezett tárgyak – oromfal, kapu, kerítés, tornác - a mezőkövesdi matyó nép több mint száz évvel ezelőtti tárgyait mintázzák. A kapu- és oromfalkészítés Mezőkövesden régi hagyományokra nyúlik vissza, a matyóság mintegy 40-50 éven át volt képes ezeket a különlegesen igényes díszítéseket alkalmazni. A faanyagot, fűrészárut Erdélyből hozták, a Szamoson s a Tiszán úsztatták le a megadott helyre, ahonnan lovasszekerekkel szállították Mezőkövesdre. A trianoni döntés után a fa utánpótlás hiánya miatt hosszú ideig nem készültek, a meglévők pedig tönkrementek. Több évig tartó gyűjtőmunkája során sikerült 45 oromfalat lefényképezni. Ezek és néhány fénykép alapján lehetett rekonstruálni az eredeti díszítéseket. A pályázat motívumai az 1870-es éveket idézik. Az 1896-os millenniumi kiállítás néprajzi falujában hasonló motívumkinccsel díszített matyó házat építettek fel. Az alkotó munkáját nagy elkötelezettséggel végzi, a népi hagyományokat továbbviszi és terjeszti, környezetében kedvet csinál a hagyományok követéséhez. A témához illően választja ki és alkalmazza a technikai-formai megoldásokat, aminek mértékletességével tökéletesen szolgálja a funkciót. Magyar Kézműves Remeket érdemelt.

Mosonyi Csabáné tojásíró népi iparművész - Pécs

2005-ben már sikerrel pályázott. Ezúttal is hímes tojásokat mutatott be, geometriai mintákkal és növények festőlevelével színezve. A hímes tojások a Kárpát-medence mintakincsén alapulnak, ennek hagyományos technikájával, a viaszos írással készültek, színezése is a természetes növényi anyagok főzetével történt. Évszázados hagyomány a hímes tojások készítése. A sokféle technika közül a legelterjedtebb volt a viasszal való írás. Jelentése volt a mintáknak és a színeknek egyaránt. Ezért hímes tojás írása több egyszerű tojásdíszítési módnál, átvitt értelmű jelentése is igen meghatározó jelentőségű. 2005-ben kezdett el saját hímes tojás minta-kincstárt készíteni. Minden eddig dokumentált mintát tojásra írta, s mára közel 1600 darabos gyűjteménye van. A pályázatra benyújtott, a magyar népi kultúra gyökereit bemutató, hagyományos technikával készült tojások éppen ezt a nemes egyszerűséget és visszafogott megjelenést reprezentálják. A zsűri értékelése: különleges, egyéni hangvétellő alkotások, igényes, ízléses a kivitelezés, amelyért Magyar Kézműves Remek címet érdemelt.

Chappon Adrienne ügyvezető - Hódfő Kht. himzőműhelye - Hódmezővásárhely

A vásárhelyi himzett terítők lakásdíszítő funkciót töltenek be, amelyek csodálatos pasztell színei miatt minden stílushoz illenek. A színvilágában, öltéstechnikájában és motívumkincsében egyedülálló vásárhelyi himzés vászonra gypajú fonallal készül. Mai készítői a hódmezővásárhelyi HODFŐ szociális foglalkoztató himző műhelyének alkotói. A himző műhely önkormányzati támogatással 1995-ben alakult, folytatva az előd a Hódmezővásárhelyi Népművészeti és Háziipari Szövetkezet által megkezdett értékmentő és népszerűsítő munkát. Hazai és külföldi kiállításokon, pályázatokon lehetőségei szerint részt

vesznek, de bemutató műhelyként vendégeket is fogadnak. A hímzés szakágban a legnívósabb Kis Jankó Bori Hímzéspályázaton több alkalommal is nyertek díjat. A pávaszemes és tótrózsás tervezője Marton Sándorné, a pávaszemes kivitelezője Setényi Lászlóné, a tótrózsás kivitelezője Tóth Sándorné. A naposfélrózsás és a napraforgós tervezője Angyal Frigyesné, kivitelezője Korom Jánosné. Mind a négy terítő **Magyar Kézműves Remek** címet nyert. A zsűri értékelése szerint magas színvonalon adják vissza az alkotások a népi hagyományokat. Színei és formái markánsak, teltek és kellemesek.

Gálné Nagy Ildikó – szövő népi iparművész - Algyő

Pályázatának témája: Algyői rongyszóttos hálószoza garnitúra A pályázó a Tömörkény István Művészeti Szakközépiskola gobelin szakán végzett. Több mint 20 éve foglalkozik szövessel, 1997 óta főállású egyéni vállalkozó. 2003 óta vezetője az Algyői Művészkörnek. Nyaranta alkotótábort, jeles ünnepeken népi játszószínházat tartanak. Műhelyében, amely állandó kiállítóterme is, gyakran tart mesterség bemutatót, ahol a látogatók megismerkedhetnek a szövés múltjával, a helyi hagyományokkal és még a szövést is kipróbálhatják. 2004-ben lett népi iparművész. Már két alkalommal pályázott sikerrel. Az algyői minták hagyományát eleveníti fel termékein, amelyek szépen tervezett és megszótt, a funkciójának a mai kor igényeinek is megfelelő tárgyak. Garnitúrája hagyományos parasztszövőszéken készült két nyüstben, vászonkötéssel, fogazott csavart rozmaringos díszítéssel. Hitvallását: „a hagyományt nem csak őrizni, de teremteni is kell” mostani pályázatával is igazolta. Anyagát, amely kiemelkedő, a magyar népművészeti hagyományokat követő, ízléses, harmonikus színvilágú, kiválóan kivitelezett munka, a zsűri Magyar Kézműves Remek címmel díjazta.

Gulácsi János elektromechanikus - Pécs

Pályázati témája a pécsi zsinagóga homlokzati órája A Gulácsi és Fia Elektromechanikai Kft. toronyórák, hajtóművek, ipari órarendszerek gyártásával foglalkozik. A cég kiváló munkájáért 1993-ban, 1995-ben, 1997-ben és 2002-ben is elnyelte a Pécs Expo vásári különdíját. 2005-ben Gulácsi János elnyerte az év kézművese díjat. A pécsi zsinagóga homlokzati órájának felújításánál megjelenésében és tartalmában is egyedülálló megoldást alkalmazott. A közös számlapon két mutató pár jelzi az idő múlását, az egyik a közép-európai időt, a másik a héber hagyományokat követi. A zsűri értékelése alapján a pécsi zsinagóga homlokzati óralapjának esztétikai és az óraszerkezet különleges megoldásáért Gulácsi János pályázata megkapta a Magyar Kézműves Remek címet.

Radetzky Jenőné bútorfestő népi iparművész - Székesfehérvár

Bár első diplomáját erdőmérnökként szerezte, később népművelésből is diplomázott. Népművelői hivatása, és édesapja erdélyi származása határozta meg a népművészethez való szoros kötődését és későbbi munkásságát is. A bútorfestést autentikus mesterektől Máthé Imrétől és Évától tanulta. Az ő biztatásukra kezdte el zsúriztetni munkáit. A népi iparművész címet 2002-ben nyerte el. Közben rendszeresen szerepelt Fejér megyei csoportos és egyéni, országos és nemzetközi kiállításokon, és munkáival díjakat nyert. 2005-ben az Élő Népművészet országos kiállításon arany minősítést kapott, majd egy év múlva székelyföldi szobabútora a Pro Renovanda Cultura Hungariae pályázatán harmadik díjat nyert. Szívügyének tekinti a hagyományőrzést és az értékek közvetítését. Munkásságának célja eredeti szépségükben fellelni még a régi darabokat, amelyre leginkább Erdélyben Vargyason van lehetősége, megismerni a fellelhető szakirodalmat és minél többet festeni. A 3 darabos -

fali almárium, tükör, kendőszeg - székelyföldi festett bútor együttese a zsúri szerint: „hagyományokat és technikát kitűnően őrző remek”.

Kalla Pál Péter, kádár mester - Jászberény

Családjában a kádár mesterség folytatását az 1900-as évek elejére vezetik vissza. (Nagyapja az ipartestület vezetőségi tagja volt, édesapja idősebb Kalla Pál aranykoszorús kádár mester.) Kalla Pál Péter a sokadik generáció mai képviselője, akit gépész végzettsége ellenére megragadott a családban folytatott kádár mesterség varázsa. Ezt a szakmát 1980 óta műveli. 1987-ben szerzett mestervizsgát és nagy kedvvel tanítja a kádár tanulókat a szakma mesterfogásaira. Rendszeresen részt vesz a helyi és országos szakmai kiállításokon, és találkozókön. Vállalkozása alapvetően boroshordókat készít. Azt vallja: „Csak az igazi mester tudja jól kiválasztani, hogy egy-egy faanyagból milyen hordó készíthető el.” A zsúri értékelése szerint, a pályázatában bemutatott 50 literes tojásóvál hordón, a 200 literes hordón és a faragott hordóvégeken a mesterségbeli tudása tükröződik, minőségük, a bennük fellelhető formai, technikai szint nem vitatható. **Magyar Kézműves Remek címet nyert.**

Bognár József, kovács - Tiszaföldvár

A pályázat témája kovácsoltvas háromágas gyertyatartó. Bognár József nagyapja és édesapja hagyományait és tapasztalatait átvéve vált e mesterség művelőjévé. A kovácsolás komoly fizikai munkát és anyagismeretet igényel, hogy minőségben és kivitelben egyaránt kiváló tárgy kerüljön ki a kezeink közül. A kovácsoltvas-művesség nemcsak az építészethez kapcsolódó „segédművészet”, hanem önállóan is megállja a helyét. Reményei szerint napjainkban újjáéled a kovácsoltvas tárgyak iránti vonzalom, ami talán nem csak divat marad, hanem a szakma újjáéledésének is kezdete lehet. Hazánkban sajnos a kovács szakmát egyre kevesebben űzik, az utánpótlás szinte teljesen hiányzik. Az 50 centiméter magas három ágas gyertyatartó lakberendezési tárgynak készült. A lapos vas meghajlított végei birkaszarvban végződnek. A gyertyákat tartó kelyhek egy-egy rózsa közepébe vannak elhelyezve. A zsúri értékelése szerint: a gyertyatartó kiemelkedő szakmai tudást tükröz, arányait és rajzosságát tekintve kifogástalan alkotás. **Magyar Kézműves Remek címet nyert.**

Dr. Kovács József, fafaragó népi iparművész -Esztergom

Közéleti szereplése mellett 1978-ban kapcsolódott be a népi tárgyalakotás, a fafaragás művelésébe. Ösztönösen, majd szervezeten jutott el a népi fafaragás minden stílusának megismeréséig. Alkotásai népi használati tárgyak, bútorok, domborművek, körplasztikák. A feladattól függően fát, szarut, csontot és bőrt munkál meg. 1983-ban mutatkozott be először önálló kiállításon. 1982-től a Népművészeti Egyesület elnöke, 1991-2000-ig az országos NESZ alelnöke. 1988-tól rendszeresen zsűrizteti munkáit. Elismerésként 1993-ban népi iparművész címet kapott, Legjelentősebb díjai: 1997-ben Mesterremek díj bútor, 1998-ban a Kézműves Kamara különdíja, 2007-ben a Király Zsiga díj. A Magyar Kézműves Remek pályázatra két különböző funkciójú tárggyal nevezett be, melyeket megrendelésre készít. Gondolkodó széke és menyasszonyládája anyaga is diófa, tárgyait hagyományos motívumokkal díszítette. A zsúri értékelése szerint a faragott karfás széke rendkívül egyszerű és ősi formálás-módot tükröző alkotás, ergonómiailag is telitalálat. A dunántúli menyasszonyláda funkcióját tekintve speciális. Mindkettő gondos és szép kivitelezésű alapos munka. Alkotásai Magyar Kézműves Remek címet nyertek.

Magyar Kézműves Remek 2006

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által 2001-ben alapított „Magyar Kézműves Remek” címet 2006-ban a szakemberekből álló zsűri döntése alapján 34 pályázatból 24 pályamű érdemelt ki termékeivel. 10 pályázó emléklapot kapott

Az immár ötödik alkalommal, gyakorlatilag változatlan összetételben dolgozó 11 tagú zsűri dolga különösen nehéz volt, mert ezúttal a legtöbb nagyon színvonalas pályamunkát tekinthettünk meg.

Magyar Kézműves Remek címet érdemelték

Hódi Jánosné – hímző Üllés

Csongrádi fehér hímzésekkel pályázott. Pályázatát Üllés Önkormányzata nyújtotta be, mivel a helyi alkotóház tagja. A kerek terítőjét apátfalvi motívumokkal, négyzetes terítőjét dél-alföldi motívumokkal varrta. A hagyományos dél-alföldi fehér hímzés motívumait jól komponálta mindkét terítón, és igen magas színvonalon kivitelezte. Hibátlan, szép munka, amellyel Magyar Kézműves Remek címet érdemelt.

Ganevne Székely Katalin – gyöngyfűző népi iparművész Halásztelek

Csafring, mint a hagyományos sárközi viselet kiegészítője, a fürtös nyakasi, pityegőkaláris, váraljai rojtosgyöngysorai a több száz éves hagyományokból táplálkoznak. Termékei szép színvilágúak, igényes és gondos kivitelezésben készültek. A régi fűzési módokkal készült gyöngysorok alkalmasak a mai polgári ruházathoz is a hagyományos színvilággal, főleg ünnepi alkalmakon. Igyekszik a gyöngyöt népszerűsíteni, termékei különösen keresettek az évenként megrendezett augusztusi halászteleki Sommerfesten, amelyre sok országból érkeznek néptáncosok és zenészek, vendégek és látogatók.

Nepp Dénes – szíjgyártó népi iparművész Szekszárd

Csipkés, rézveretes, aranyozott, fonott sallangos parádés lószerszámmal pályázott.

Családi hagyományait folytatva tanulta ki a szakmát, 1979 óta kisiparos, egyidejűleg mestervizsgát is tett. Alapelve a precizitás és a magyar szíjgyártó hagyományok tisztelete. Ennek megfelelően lószerszámai teljes egészében kézzel szabottak és varrottak. Sok helyen alkalmaz rejtett varrást. Az általa használt bőr tartósságát a pécsi bőrgyár kiváló minőségű növényi cserzésű bőrei garantálják. A parádés magyar szügyhámokat elsősorban fogathajtó versenyzők számára készíti. A díszcsatok rézből öntöttek és aranyozottak. A csipkés csatos lószerszámoknál a felső bőrt mindenhol csipkézi, helyenként a levékonyított alátét bőrön alkalmazza. A fonott sallang, amely a mesterre jellemző egyéni motívumokat tartalmaz, a lószerszám ékszere. Ilyen fonási technikát csak Magyarországon alkalmaznak, a világ más részein nem ismerik.

Parádés lószerszáma a tőle megszokott igen magas szakmai tudását tükröző igényes, elegáns és szép kivitelezésű munka. Technológiailag abszolút csúcs!!! A pályaművek között is az egyik kiemelkedő alkotás. Üzletében turistákat is fogad, lehetőséget biztosít mesterség bemutatók megtartására is. Minden terméke zsűrizett. Lószerszámaival már több fogathajtó szerzett világbajnoki aranyérmét vagy ezüstérmét. 2004-ben nyert először a Magyar Kézműves Remek címet.

Szakál László – citerakészítő Hódmezővásárhely

Alföldi csikófejes tenor és prím citerákkal pályázott. Hangszerei gondosan megtervezett szép kidolgozású tárgyak. A csikófejeket ügyesen formálta meg, igényes munka. Az algyői faluház hagyományőrző citerazenekara is az ő hangszerein játszik. A hangszer népszerűsége napjainkban az erőteljesen, szépen csengő hangja és az egyszerű, gyorsan megtanulható

technikája következtében egyre növekszik. 1998 óta hangszereit a Népi Iparművészeti Tanács zsűrizi, ahol „csak tiszta forrásból” fogadnak el alkotásokat. Legutóbb, 2006 szeptemberében, a Magyar Kézműves Remek zsűrijének bemutatott alföldi csikófejes tenor citerája ott is kiállta a próbát.

Németh László – gyapjúfeldolgozó Esztergom

Termékei merinói gyapjúból készülnek. Gyapjú ágyneműt, és kötött holmikat állít elő. Az ágynemű termékcsalád készítéséhez felhasznált gyapjú alapanyagot hagyományos technológiát követve kézi munkával állítja elő. Az alapanyagot juhásztól szerzi be, gyári mosodában kimosatja, és ezt dolgozza tovább. A kimért mennyiségű gyapjút kártolja, majd tölti. A kötött holmik készítésére szolgáló fonalat maga fonja. Ausztrál fésűl gyapjú alapanyagból készülnek a zoknik, amelyek lábrésze és passzéi kisipari módszerrel kézzel hajtott körkötőgépen alakulnak, de a befejező fázisa kézi munkát igényel. Antiallergén, atkamentes, öntisztuló, és lanolin tartalmánál fogva gyógyhatású gyapjú termékei kézműves vásárokon és a törzsvásárlói körben igen keresettek. Termékei kizárólag természetes alapanyagból a funkciónak megfelelően, igényes kivitelezéssel készülnek.

Vasas Károlyné – tojásfestő Bükkzsérc

Matyómintás és kékfestő díszítésű hímes tojások

Porcelánfestőnek tanult és évekig a Matyó Népművészeti és Háziipari Szövetkezetnél tányér- és tojásfestéssel foglalkozott. Bemutatott termékein nem kifejezetten a népi tojásfestésben alkalmazott mintákat használt, és nem a népművészetben szokásos festési technikával dolgozik, de minősége nem vonható kétségbe. Precíz, gondos munka, újdonságzsámba menő, kitűnően kivitelezett mintázattal díszíti a tárgyakat. A kiválasztott matyó mintákkal díszített és az összes kékfestő mintázatú tojás díjazott termékek.

Szűcsné Novák Mária – tűzzománc készítő Székesfehérvár

Tündérek mesevárosban: tükör, henger alakú és hatszögletű díszdobozok, kis ékszerdobozok

Valamennyi tárgya saját tervezésű, igen szép díszítésű és igényesen kivitelezett. Műveiben a színek harmóniája különleges hatású, amelyet egy-egy szín különböző árnyalatával még erősít. A termékekhez jól illeszkednek a famunkák kivitelezői Lénárd György asztalos és Kacsó Albert fafaragó. A tükörkeret és a nagyobb dobozok cseresznyéből, a kisebbben bükkfából készültek. Más termékekkel korábban, 2003-ban is sikeresen pályázott.

Jónás Bálint – üvegfúvó Parád

Eozinos dísz tárgyak és filigráni technikával készített tárgyak

Tanulóként a Salgótarjáni Öblösüveggyárban kezdett dolgozni és 1973-ban már végzett üvegfúvóként került a Parádsasvári Üveggyárba. Szakmájának elkötelezett híve. 20 év munkaviszony után Finnországba ment dolgozni ezért sikerülhetett keresetéből saját kis üveghutát létrehozni. Szakmai szeretete egyben a hobbija is, és a már szinte elfeledett régen nem tanított technológiákat is elsajátította. Saját gyűjteménnyel rendelkezik, amelyet majd múzeumnak szán és tervezi üveghutájában az üvegekészítési munkafolyamat bemutatását is. Eozinos és filigráni technikával készített tárgyai a hagyományos formát követik, a kivitelezését a magas színvonalú korrekt szakmai tudás jellemzi.

Tisza Sándor – fafaragó népi iparművész - Csongrád

Harcsa, süllő és 2 nagy pontyos tállal pályázott. A Képző és Iparművészeti Lektorátus által zsűrizettek. Termékei a funkciónak megfelelőek, szépen kidolgozottak, vendéglőkben jól használhatóak. Az ősi halásztelepülésen élő csongrádi fafaragók „teknővájók” készítették

évszázadok óta a faedényeket, ezért választotta olyan használati tárgyak bemutatását, amelyek a mai elvárásoknak és használatnak megfelelnek. Gyermekkorától vonzza a fafaragás, de 16 éve a fafaragás fő tevékenysége. Tárgyait a csongrádi kiállító termében, és kiállítások alkalmával, vagy kézműves vásárokon értékesíti.

Molnár Sándorné – ügyvezető Varázskő Kft.

Pilisvörösvár

Működőképes márványhegedű

A kézműves szakmák közül mindig kiemelkedő szerep jutott a kőfaragásnak, kőszobrászatnak. Pilisvörösvár pedig hazai viszonylatban e szakma fellegvára. A szakma fortélyai hagyományosan apáról fiúra öröklődtek és a mesterség már szinte művészi színvonalra emelkedett. A cég felismerte, hogy mives faragásokra újra igény mutatkozik és megkezdték a belsőépítészeti termékek gyártását. A családi vállalkozás pályázaton induló termékének ötletgazdája Molnár Sándor. Kivitelezését, amely kézi faragással és csiszolással készült az ő vezetésével a kft. dolgozói végezték. Annak ellenére, hogy az anyag és a funkció ilyen társítása szokatlan elismerésül MKR címet kap, mert a márvány kidolgozása mestermunka.

Ambrus Sándor – fazekas népi iparművész

Hódmezővásárhely

Ezúttal hódmezővásárhelyi fedeles tálakkal - lábas tál, füles fazekas tál, fedeles tál, és leveses tál - pályázott

Szakértők szerint a hódmezővásárhelyi kerámiát a magyar fazekas központok közül a legnagyobb szakmai gazdagságot mutatja. 1898-ban Vásárhelyen is megszervezték az agyagipari tanműhelyt, majd 1912-ben a megalapították a majolika gyárat, amelyben az új művészeti irányzat, a szecesszió is szerepet kapott. Ebben a gyárban tanult és dolgozott 20 évig, majd 1989-től önálló vállalkozó lett. Termékeinek sora a hódmezővásárhelyi fazekas kultúra minden ágát reprezentáló nagyon magas színvonalon kivitelezett és igen szépen megfogalmazott alkotásai. A pályaművek között egyike a kiemelkedő szakmai tudást tükröző alkotásoknak. Ez alkalommal **harmadszorra nyerte el termékeivel a Magyar Kézműves Remek címet**. Munkássága a szűkebb városi és tágabb régiós környezetére is inspiráló hatással van. Műhelye kiállító terem és múzeum is, ahol rendszeresen látogatókat fogad és a társ-kézművesek számára is kiállításokat rendez

Molnárné Bárdi Andrea – rézműves iparművész

(Kötegyáni Baráti Kör Egyesület)

Makó

Rézbetétes noteszek, vörösréz domborított kép

A pályázó a Kötegyáni Baráti Kör Egyesület tagja, munkáját az egyesület nevezte be a Magyar Kézműves Remek pályázatra. Az Egyesület elsődleges célja a falu kulturális fejlődésének elősegítése nemzetközi művésztelep működtetésével, amely a kistérségben és a régióban a határokon átívelő mintegy kulturális hidat képez. Molnárné eredeti foglalkozása rajz- és biológia szakos tanár. 1996-ban kezdte meg elsajátítani a vörösréz megmunkálás technikáját. Azóta több munkáját is értékelte az Iparművészeti Zsűri. 2003 óta minden évben részt vesz a kötegyáni nemzetközi fafaragó művésztelep munkájában, az ottani őspart kopjafáinak faragásában. A pályázó meggyőzően jó minőségű kivitelezése megmutatkozik a galambos domborított képén és a két könyvborítóján.

Győriné Szécsényi Mária – ruhaipari technológus üzemmérnök

Tura

férfi Bocskai viselet, a női kabát és női pelerin

Könnyűipari Műszaki Főiskolát végzett és 1990-ben alapította családi összefogással vállalkozását azzal a nemes céllal, hogy igényes, tartós kézműves ruhadarabokat állítson elő. Az eredmény nem maradt el, modelljei többsége az Iparművészeti Lektorátus által zsűrizett termékek. Vásárlói figyelmét ezúton is a hagyománytiszteletre, az ősi letisztult mives formákra kívánja irányítani. Hitvallása: „az angol trónörökösnek skót-szoknyája, az osztrák kancellárnak tiroli bőrnadrágja, a magyar fiatalnak a Bocskai-kabátja az igazi ünneplő”.

A magyar hagyományőrző viseleteinek megfogalmazása korrekt, meggyőzően szép kivitelűek, jó színválasztás, jó anyagválasztás, jó szabás, igényes kivitel jellemzi.

Makai Rezső – egyéni vállalkozó

Csömör

Kürcsi őskalács

A magyar Hagyományok Ízek Régiók gyűjtéséből vett adatok alapján a kürtös kalács – fahengerre tekert kelt tészta - 1680 után került az erdélyi fejedelmi udvarba. Az erdélyi nagyvárosokban már 18. században gyakran sütötték. A 19. században kezdett nyugat felé terjedni és ünnepekre, lakodalmakra, keresztelőre és fontos vendég tiszteletére sütötték. A családi vállalkozás 16 éve Kászoni Mária, Makai Rezső felesége kezdeményezésére alakult, és évek során szerzett tapasztalataikkal 2004-ben védjegyeztették terméküket Kürcsi őskalács néven. A kalács egyedi minőségű, megjelenésében és ízvilágában igényes termék. Az eredeti recept szerinti alapanyagon változtattak, mert nincs benne tojás, ezért kevesebb a kockázati tényezőt rejt magában készítése. Rendszeresen vesznek részt turisztikai és élelmiszeripari bemutatókon, kiállításokon, vásárokon. A zsűri számára tartott bemutatókor meggyőző volt a jó alapanyagból kiválasztott, gondos kivitelezésű sütőkészlet, a kalács hagyományt őrző formája és egyedi íze.

Uzelmann Mária ügyvezető – Pataki kerámia kft.

Budapest

Pataki tál

A sárospataki kerámiagyár egyik legsikeresebb, több mint 20 éve gyártott terméke az ország legtöbb háztartásában fellelhető. Az agyagból préseléssel készült terrakotta sütő edény több évezredre visszatekintő hagyománnyal rendelkező edénytípus, amely napjainkban jól bevált tömeggyártásban készülő terméké vált. Az egyik „legemberközelibb” tárgya a mai konyhának. Ugyanis a mázatlan hőálló agyagedény különleges tulajdonsága, hogy a csupán pórusokban rendelkezésre álló vízgőz segítségével, a benne készülő étel utolérhetetlenül ízes és zamatos marad. Az edényen látható díszítés is telitalálat, harmonikus, összhangban van az edény jellegével.

Lőrincz Péter – szövőszék és szövőeszköz készítő

Pápa

A pályázó két kategóriában szövőeszközökre és szövőszékekre nyújtott be pályázatot sikerrel

Lőrincz Péter kézműves családba született és a tradíciót hivatásának érzi. A szövőipari technikum befejezése után 1966-tól pályafutását szövő-írező mesterként folytatta. 1970-ben készítette el első szövőszékét és már akkor tanfolyamokat, szakköröket vezetett. Termékei 25 éves folyamatos fejlesztések során nyerték el mai formájukat. Felhasználta az ősi, jól bevált megoldásokat, de a korszerű külföldi szövőszékek építési elveit is. Specialitása a fa és fém tartós, a mozgást jól bíró összeépítése. Mintegy 500 darab szövőszéket értékesített az évek során, amelyek funkciójuknak kiválóan megfelelnek. Termékei a szövő szakmában jól

ismertek, keresettek, amelyekből néhány darab külföldre is került. 1985 óta a Népművészeti Egyesület tagja, és az Egyesület által szervezett vásárok és kiállítások rendszeres résztvevője. A Népművészeti Egyesületek Szövetsége 2004-ben az Év mestere címmel tüntette ki. A bemutatott tárgyak minősége kiemelkedő, kivitelezésük jó ízléssel, rendkívül magas színvonalon valósult meg.

Szalma Valéria – kerámikus

Jászsztérlászló

Kerámiák ősi forrásból címmel pályázott és agyagból készült kerámia tárgyakat mutatott be: bizánci stílusú kannákat, Buty-kost, fogófüles edényt és mécstartó kompozíciót. Agyagedényeinek formai és motívum kincsét a magyarországi régészeti kutatások bőséges tárháza szolgáltatta. Termékei esztétikusak, igényes kivitelezésűek, a forma és a díszítő motívumok harmonikus egységben jelentkeznek, amelyek közül talán a kulacs a legegységibb és legfantáziadúsabb. Ez is igazolja, hogy a megszokott formákat egyéni ötleteivel is sikeresen gazdagítja. Sajátos látásmódját a mécstartó kompozíció is jól tükrözi.

2005-ben már nyert, de most bemutatott termékeivel is Kézműves Remek címet érdemel.

Gálné Nagy Ildikó – szövő népi iparművész

Algyő

Algyői rongyszőtt garnitúra

(szőnyeg, futók, párnák)

Az Algyői Háziipari Szövetkezet az 1970-es években 20-25 asszonyt foglalkoztatott, akik kizárólag rongyszőnyeget szőttek. Leggyakrabban a tarkát szőttek, de voltak a vászon szőttekhez hasonlóan a színek közötti átmenetet fogazott mintával megoldó és csikritmusból álló mintázatok is. A pályázó a Tömörkény István Művészeti Szakközépiskola gobelin szakán végzett. Több mint 20 éve foglalkozik szövessel, 1997 óta főállású egyéni vállalkozó. 2004-ben lett népi iparművész. Az algyői minták hagyományát eleveníti fel piros-fehér színben pompázó termékein, amelyek szépen átgondolt, ügyesen variált, szépen megszőtt, a funkciónak megfelelő tárgyak. Hitvallása szerint a hagyományt nem csak őrizni, de teremteni is kell.

Csiszár Tibor – hagyományőrző kézműves kovács

Zalaszentgrót

Három pályázatot nyújtott be, amelyek:

Tölgyfaajtóra készített díszrács

Furfangos pincezár

Cégértartó

Kovács családból származik, édesapja a falu egyik kovácsa volt, általa szerette meg a szakmát, és lett elkötelezett művelője. 1975 óta dolgozik kovácsként, 1989 óta saját műhelyében kisiparosként. 1998-tól tagja a Zalai Népművészeti Egyesületnek és zsűriztet a Népi Iparművészeti Tanácsnál. 2001-ben lépett be a Magyarországi Kovács Míves Céhbe. Rendszeresen részt vesz a diósgyőri Fazola Henrik Nemzetközi Díszkovács versenyeken és a hazai kovácstalálkozókon, fesztiválokon. Két éve nyitotta meg a látogatók előtt a múlt század elejéről megmaradt, működő kovácsműhelyét, ahol száz évesnél korábbi szerszámainak és gépeinek gyűjteménye található. Mivel tapasztalata szerint még az ötvenes években is komoly versenyben voltak egymással a falvak kovácsai, ki tud szebb és érdekesebb zárat készíteni, ezért a megmérettetést, a versenyt komoly szakmai kihívásnak tartja.

A rács és a furfangos pincezár hagyományos technikával készült magas szakmai, sőt művészi színvonalon, a helyi hagyományok alapján. A díszmúkovácsolással készített cégértartó is igen

igényes kivitelezésű munka. **Valamennyi pályázatra benyújtott terméke Magyar Kézműves Remek címet érdemel.**

Kovács Valéria – üvegfestő

Kaposvár

Pályázatának tárgya: Kaposvár a virágok városa, három kép a Főtér épületeivel

Napjainkban az üvegfestés szinte kihalófélben lévő szakma, amely iránt az utóbbi években ismét felélénkült az érdeklődés. Magyarországon a 19. század végén Róth Miksa teremtette meg a középkori üvegfestés hagyományaira alapozva, új módszerével a követendő irányt. „Mert a jó üvegfestménynek mindig egyszerű vonalakban tiszta színezéssel kell megalkotva lennie, minden képszerű és plasztikus hatás kerülendő”. A színes üvegeken beáramló fénnel meghittebbé, vidámabbá lehet a teret varázsolni. Munkáival ezt a hangulatot kívánja erősíteni. Termékeit saját üzletében árusítja, kézzel festett, egyedi jellegük miatt másutt nem kaphatók. Határozott fejlődés érzékelhető a pályázó eddig benyújtott munkáihoz képest. A szecessziós üvegeképek témája összhangban és harmóniában van a keretező díszítéssel, jól kontúrozott. A központi téma szépen megrajzolt, jól kidogozott, jó perspektívájú. Az alkalmazott színek szépek. Pályázata Magyar Kézműves Remek címet érdemel.

Hotyek Attila – kádár

Erdőbénye

Barrique tölgyfa hordó / Zempléni barrique borshordó

Erdőbényén a hagyományokat követve kádár elődei nyomdokában jár, és műhelyében évek óta tart a borút programokhoz bemutatókat is. Vállalkozása életében azonban 2003. jelentett igazi fordulópontot, ugyanis ekkor készült el új korszerű műhelye, ahol eleget tud tenni a folyamatosan növekvő igényeknek. A bemutatott hordó funkciójában nem, de méreteiben eltér a piacon forgalomban lévő szabványos borshordóktól, a megrendelő speciális igénye alapján készült. A 100 cm-es donga-hosszból kellett maximális űrméretű borshordót készíteni a különböző mélységű pörkölések megvalósítása mellett. Többszöri próbahajlításokkal sikerült a megtalálni az optimális fej- és hasátmérőt, amely így a bordói hosszát, a bourgonyi fejtátmérőjét és a magyar szerednyei hasátmérőjét ötvözi. Térfogata 285 liter. Anyaga válogatott, jó minőségű zempléni kocsánytalan tölgy, az abroncsok tüzhorgonyzott acélból készültek. 2005-ben kezdte meg gyártásukat, és már az első évben készült hordókban érlelt bor mára több szakmai elismerést szerzett. A Tokajban ismert hordók 2006-ra a szekszárdi és az etyeki borvidéken is keresettek lettek.

Borshordója, amely a hagyományokat követő eljárással, jó minőségű faanyagból korrekt módon kivitelezett munka, Magyar Kézműves Remek címet érdemel.

„Magyar Kézműves Remek” 2005

„Magyar Kézműves Remek” címek átadására, immár negyedízben 2006. január 23-án 10 órakor került sor az Iparművészeti Múzeum aulájában. A rendezvény fővédnöke volt Kiss Péter a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter. A kitüntető címek átadása után az Iparművészeti Múzeumban a zsűri döntése alapján kiválogatott termékekből rendezett kiállítás tekinthető meg, amely 2006. január 29-ig a múzeum szürke termében látható.

Dobiné Vass Júlia, fazekas népi iparművész, a népművészet ifjú mestere -Nádudvar

A több száz éves történelmi múltra tekintő nádudvari fazekasság fekete kerámia termékeivel, és sütő-főző edényekkel pályázott. Nádudvaron már az 1581. évi dézsmajegyzékben három Korsós nevű család van feljegyezve. Míg 1852-ben még 48 fazekas családot tartottak számon,

1868-ban már csak három iparendélyes korsóst találtak. A múlt század harmincas éveiben már csak két család maradt meg ebben a mesterségben. Vass Júlia feleségként került a Korsós Nagy családdhoz, ahol férjétől és annak édesapjától tanulta meg a mesterséget az 1970-es évektől. Kiválóan műveli a fazekasságot, hagyományos fekete kerámiái a magas szintű mesterségbeli tudását bizonyítják. Hagyományos sütő és főző edényei mai használatra alkalmas tűzálló tárgyak, amelyeknek drótozása esztétikailag is dekoratív és a funkcióhoz igazodó. Munkái keresettek, külföldi és belföldi kiállításokon, országos rendezvényeken gyakran szerepel. Olaszországban, Németországban és Belgiumban önálló kiállításon mutatkozott be. Termékeit önállóan értékesíti. Közel háromszáz zsúrizett terméke szerzői jogvédelem alatt áll.

A tradíció a családban marad, tudását, tapasztalatát fiának Zsoltnak adja át, aki tavaly megkapta a népművészet ifjú mestere címet.

Szakál László, citerakészítő - Hódmezővásárhely

tenor és prím zenekari citerák

A citera nem magyar hangszer, megtalálható más népeknél is, de készítmódjában, hangolásában, használatában sajátos magyar ízlést és igényt tükröz. Még élő öreg citerásoktól hallani, hogy a dél-alföldi pusztai emberek, uradalmi cselédek, falusi, tanyasi parasztok hangszere volt a citera. Az ügyes asztalosok és ácsok, bognárok majd minden településen hangszerkészítői ismertetek nélkül jó szerszámokkal képesek voltak citerát készíteni. 1977-ben gyermekként egy édesapja által készített a citerán keresztül ismerkedett meg közelebbről a hangszerrel, amelyen megtanult zenélni, majd zenekarban játszott, majd 2000-ben országos népzenei minősítésen vett részt, ahol szólistaként „arany” minősítést kapott. 2005-ben Olaszországban volt módja bemutatni a hangszerkészítést. Nagyobb rendezvényeken - Mesterségek Ünnepe, Körösvölgyi sokadalom - önállóan értékesíti termékét. **Szakál László** citeráit a hagyományos formák finom kimunkálása, a formák korszerű továbbvitele és a jó hangzás jellemzi.

Mosonyi Csabáné, tojásíró népi iparművész - Pécs

hímes tojások

A 21 hímes tojás a fészekaljnyi mennyiség, a kotlós szárnyai alatt ennyi fér el a kotlás időszakában. Mintakincse Magyarország legelterjedtebb díszítései, minden minta népi gyökerekből származó hagyományos technikával, viasszal írással készült egyedi darab. A NIT által zsúrizett termékeiért népi iparművész címet kapott. Alkotásai a műfajon belül a diszkrét és csodálatos tisztasággal tükröződő népi motívumok gyűjteménye.

Arnold Fülöpné, gyöngyfűző népi iparművész - Borota

Menta termékcsalád (sárközi gyöngyfűzés)

A sárközi nyaksík díszítése és technikája igen változatos. A viseleti kultúra színesedésében nagy hatással volt a közeli rác és bunyevác nemzetiség is. A kollekción egyértelműen kötődik Sárköz néprajzi tájegységéhez. Arnoldné élt Decsen a Sárköz szívében, ahol nagy szeretettel hordják a színes viseletet és ápolják a hagyományokat. Termékeit a hagyománytisztelet jellemzi, amely főleg a nyaksíkban tükrözve olyan iparművészeti kollekción hozott létre, amelynek minden darabját összehangolta és mai használatra alkalmassá tette. 2005-ben népi iparművész címet kapott.

Balogh Gáborné textilműves Békés

Len és kender alapanyagok felhasználásával készíti tárgyait. Pályázati anyagát és munkásságát Békés város „Madzagfalva” elnevezéséhez kapcsolta, amely kizárólag erre a

tájegységre jellemző. Könyvborítói illeszkednek az alapanyaghoz és a funkcióhoz, díszítménye kifogástalan, és egyben egyediséget tükröz. A néhány év óta felújított szeptemberi „madzagfalvi napokon dísz tárgyra nagy igény mutatkozik. Rendszeresen kézműves foglalkozásokat tart a békési Zsinóros Közösségi Házban. Munkásságáért Díszoklevelet kap a Békés megyei Kereskedelmi Kamarától, amelyet Simon János az MKIK Turisztikai Kollégium Békés megyei képviselője ad át.

Takács István mesterremek díjas díszkovács – Zalaszentbalázs

Kapuk és kerítések termékcsalád

Két kiskapu és egy kerítésmezővel pályázik, amelyek tömör vas alapanyagúak, saját tervezésűek és megmunkálásukat tekintve hagyományőrző tűzikovácsolással készülnek saját műhelyében. A kerítésmező rögzítését nem hagyományos kő vagy acéloszlophoz rögzítette, hanem szélesített változatát tulipános motívummal töltötte ki, ami harmonizál a kerítésmező vonalvezetésével. Kedveli a XVIII. Századi szecessziós vasművességet, amelynek hatása láthatóak munkáiban.

Valamennyi terméke zsúrizett. Kierlelt arányrendje adja termékeinek egyediségét, kiválóságát és kellemességét. A termékeire jellemző rajz, a minta, az arány és a díszítés a világon mindenütt sikert aratna. Követi a hagyományos kovácsmesterség technikáját és díszítő rendszerét, ugyanakkor a mai használatra kiválóan alkalmas maradandó és értékálló alkotásokat hoz létre.

Takács István mesterremek díjas díszkovács - Zalaszentbalázs

díszvasalások termékcsalád

A vasalások tervezésénél és kivitelezésénél figyelembe vette a termékek eredetét és múltból merítve igyekezett megvalósítani, hogy a mai korban gyártott kapukhoz a statikailag megfeleljenek. Célja az volt, hogy a mai kor kapuinak eleganciájához és tömegéhez a vasalatok esztétikailag is illeszkedjenek. A díszmű kovácsolás legtisztább technológiájával, a leghagyományosabb módon készíti harmonikus és tiszta konstrukcióit. Turisztikai kötődése, hogy részt vesz a Magyarországi Népművészeti Műhelygalériák sorozatban.

Gálné Nagy Ildikó szövő, népi iparművész -Algyő

Dél-alföldi rongy szőttesek – szőnyeg, két párnával

A vászonszövés jelentős magyar hagyományait folytatja. Míg gyapjúból szőnyeget jóformán csak Erdélyben, Csík és Kászon környékén illetve Csángóföldön készítettek, egyéb területeken a rongyszőnyeg szövése mindenütt jellemző volt. Az elhasználódott anyagok újrászövésének gondolata 1838 körül Angliából származik. Magyarországi megjelenéséről az első ismert adat 1872-ből Udvarszékről való. A ruhaneműből hasogatott alapanyagot úgy rendezték, hogy színes csíkokban rozmaring-dísz beszövással díszítették. A pályázó ezt az irányzatot követi. Termékére a hagyományos technika korszerű alkalmazása jellemző, amely kifogástalan és esztétikailag jól illeszkedik a magyar kultúrába. Fogadók, vendéglátóhelyek tájjellegű berendezéséhez, óvodák, szociális intézmények kedvelt és praktikus felszerelése. Termékeit a Magyar Művelődési Intézet zsúrizta. Tárgyai több kiállításon szerepeltek, önálló kiállítása 2003-ban volt az Algyői Faluházban.

Hunique Bt. Sipos Péter - Nagyvázsony

C4 nyereg és heveder

A Magyarországon fellendülőben lévő lovassport és lovas turizmus kiszolgálását igyekszik a pályázó megteremteni. A nyeregkészítés a magyar kézműves hagyományokra támaszkodva világhírnevet mondhat magáénak. A bemutatott termék - nyereg és heveder

sorozatgyártásban készül, mégis az egyedi termék-előállítás gondosságát és a kézműves minőséget jelentő hagyományait és technológiáját követik.

A nyereg a hagyományos kétszárnyú típusoktól eltérően a magyar piacon egyedülállóan egy szárnnyal rendelkezik. Ez a könnyített kialakítás jelentős súlycsökkenést tesz lehetővé, ami csökkenti a ló terhelését és a fiatal ló nyereghez szoktatását segíti. Ez a termék különös és egyedi felzárkózás a kortárs képzőművészet felé a hagyományos lószerszámkészítő technikákhoz képest. A pályázó célja a Balaton-felvidék régió lovas turisztikai igényeinek megfelelni, és olyan igényes kiszolgálóipart kialakítani, amely méltó tükre lehet a hazai kreatív kézműves szakembergárdának. A magyar lovas turizmus háttérparát támogatva nemzetközileg elismert és versenyképes márka piacra vitelét szeretnék megalapozni. A termék a hevederrel együtt 2005-ben Magyar Formatervezési Díjat nyert.

Szalma Valéria keramikus - Jászszentlászló

őskori szűzagyag kerámia tárgyak

Agyagedényeinek formavilága és motívumainak forrása a magyarországi régészeti kutatások publikációiból való. A tárgyak legtöbbször felfedezhető az esztétikai törekvés, amely a tetszetős arányok, forma és díszítés harmóniájában nyilvánul meg. Érdekes kísérletező formákat hoz létre, amelyekben a funkció és a forma és a motívumok együttese a régészeti leletek alapján jelennek meg, de mégis egyéni felfogását tükrözi. 2002-ben a Kiskunsági Nemzeti Park és a Magyarországi Ökoturisztikai Egyesület bemutatóra hívta meg, amelynek témája az őskori agyagászkodás volt. Azóta évente több vidéki kiállításon jelenik meg. Termékei kis darabszámú egyedi alkotások, 9 alkotása zsűrizett. Turisztikai megjelenései kézműves tanyai tábori programokban, és a Nemzeti Parkokkal való közös kiállítások és falunapok alkalmain.

Ambrus Sándor fazekas, népi iparművész - Hódmezővásárhely

"Hódmezővásárhelyi kulacsok"

A város és környéke nemcsak az Alföld, de a magyar fazekasság legjelentősebb központja volt. A mesterek 1848-ban kaptak céhszabályzatot, ekkor 169 fazekas dolgozott Hódmezővásárhelyen. Az 1880-as években 240 a nyilvántartás szerint fazekas élt a városban, amely a mesterek, a műhelyek városrészenkénti elkülönüléséhez vezetett. Így alakult ki a jellegzetes újvárosi, tabáni és csúcsi stílus eltérő és jellegzetes forma és színvilággal. Ezért a szakirodalom szerint a magyar fazekas központok között a hódmezővásárhelyi mutatja a legváltozatosabb szakmai gazdagságot. Fazekas Sándor a vásárhelyi képzőművészek által 1912-ben alapított majolika gyárban eltöltött 20 év után 1989-ben lett önálló vállalkozó és népi iparművészként aratja sikereit, illetve adja át tudását az utódoknak.

A kulacsot a maga korában személyre szóló egyedi termékként készítették bortárolásra és kínálásra. Ma ugyanúgy személyre szóló jellegzetes ajándéktárgy, amely turisztikai szempontból a városra és Magyarországra utaló műves alkotás. Ambrus Sándor munkássága kiváló példa a régió megjelenítésére a kerámia műfajban. Bemutatott tárgyai remekművek az esztétikum csúcsain. Hosszú szakmai tapasztalatával országosan ismert és városában sikeres és megbecsült személyiség. Hódmezővásárhelyen, a Belvárosi Fazekas-házban saját bemutatóterme van, ahol turistákat is szívesen fogad.

Horváth Istvánné népi iparművész – Heves

Hevesi Népművészeti és Háziipari Szövetkezet

Rozmaringos díszítésű sávoly szőttes lakásdíszítő

A tárgy együttes különlegessége a sávoly szövés és rozmaringos díszítés. A sávoly rozmaringos mintakincs korszerű újrafogalmazásban, magas technikai és esztétikai színvonalon készült. A mai lakáskultúrában jól használható, hiszen a garnitúra a

hagyományos ebédlők legszebb terítéke, ezért a vendéglősök szívesen díszítik üzleteiket és fogadóikat termékeivel.

Pataki Miklósén népi iparművész - Heves

Hevesi Népművészeti és Házipari Szövetkezet Palócföld különösen híres sajátos szőtteseiről. Pataki Miklósné az új tervezéseknél is azon fáradozik, hogy ezek az értékek nemzedékről-nemzedékre az utókor számára megőrződjenek. Aszúros függöny, szedett abrosz, szedett szélű szalvéta, és csipkével összedolgozott futó a termékcsalád, amely újdonságával és szépségével tűnik ki, az XVII. Országos Szőttespályázatra készült. Különlegessége, hogy olyan erdélyi aszúr sorok díszítik, amelyet ilyen szerkezetben eddig még nem alkalmaztak. Az alkalmi ruha rövid ujját és elejét szedett aszúros csíkok emelik ki. A ruha egyszerű sima vászon kötéséből plasztikusan emelkedik ki a szőttes.

Vermes Lajosné népi iparművész - Heves

Hevesi Népművészeti és Házipari Szövetkezet

Lakástextil pamut szőttes - étkezési teríték

A zsakart mintás pamut terítő alapötletét Dr. Domonkos Ottó Magyarországi Takácsok mintakönyvéből vett barchent szövés minta szolgáltatta. A sokáig elfeledett régi takács szőttes hagyományainak korszerű, újszerű és esztétikus, magas színvonalú újrafogalmazásáért kapta meg a címet.

A szőttes tárgyak mindhárom hevesi pályázónál érzékeltetik, hogy foglalkozásukat hivatásként élik meg. A szőtteseiken keresztül jelenik meg a minőségi kézműves termék, amely a világon mindenütt a nemzeti érték hordozójának és turisztikai vonzerőnek tekintenek. Itthon saját bolthálózatukon keresztül, külföldön szervezett kiállításokon és vásárokon aratnak sikereket a hevesi szőtteseikkel.

Balázs Róbert népi fajték készítő - Sály

Hintókkal, lovas kocsival és autókkal nyert elismerő címet.

Kisgyermek korától a csodálója a fának, és a kivágott fát játékaiban tovább élteti.

Bútorasztalos tanulóként intarziakészítőnél dolgozott, és annyira megszerette a mesterséget végzett fiatal emberként ebből próbál megélni, 1995-től vállalkozásba kezdett. Négy éve piacbővítési céllal kezdték el fajtékok készítését. Egyedi játékok készítését saját elgondolás, esztétikai, játszhatóság, hagyomány elemeiből építi fel. Gondos a kivitelezés, a gyermek formavilágához jó stílizálást alkalmaz. Termékeiben párosul a jó arány a jó anyaghasználattal és anyagminőséggel. A nem hagyományosan népi tárgyak is harmonikusan illeszkednek játékaik közé. A fajtékok készítését élethivatásának tekinti, faesztergályosnak, faszobrászati termékek, és fajtékok készítőjének mondja magát.

Merényi József, fafaragó - Miskolc

kopjafák (házaspár sírjelzője)

Magyarország különböző helyein emberemlékezet óta fából készült sírjelzők voltak egyeduralgok. A legtöbb szimbólumot hordozók a Székelyföldön a legdíszesebbek Kalotaszegen, a legtitokzatosabbak a csónak alakúak Szatmárcsékén találhatók. A legegységesebb összképet mégis egy új, a hajdúböszörményi mutatja. De híres még a telkibányai református temető is. Az igényes kultúrára éhes turistáknak csak az adott helyszínen van lehetőségük meglátni és megcsodálni a magyar kopjafák titkait.

A pályázatban szereplő sírjelző egy református értelmiségi házaspár részére készült, akik az alkotó szülei. Zsúrizott népi iparművész alkotás. Kiszemelt helye az avasi református temető. A tárgyak a műfaji hagyományoknak megfelelő, a mai szemlélő számára is meggyőzően érzékelhető világos, tiszta formálást és arányrendszert mutatnak.

Mihalkó Gyula, pásztorkalap készítő népi iparművész, a népművészet mestere - Balmazújváros

Pályázatának tárgya népi kalapok: kunsüveg, hortobágyi csikós, gulyás, juhász, kondás és betyár kalapok, újvárosi paraszt kalap, nyírségi kalap, debreceni kemény kalap, illetve párizsi kalap. Készít azonban a mai kor igényeinek megfelelő, divatos darabokat is. A negyedik generációs, hagyományokat híven őrző kalapos termékei a maga nemében egyedülálló alkotások, amelyek megfellebbezhetetlen szakszerűséggel és kifogástalan minőségben készülnek.

2003. óta a népművészet mestere, 2004-ben Király Zsiga díjat kapott és a Hajdú-Bihar megyei önkormányzat minőségi termék címét is megkapta.

Szakmai bemutatkozására rövidesen felkérjük.

Mátray Magdolna csipkekészítő népi iparművész, a népművészet mestere -Bábolna
kézi vert csipkével díszített termékcsalád

(alkalmazás – ruhadíszként és könyvborítón)Munkássága során fontosnak tartja, hogy termékei ne csak önmagukban, hanem használatban szerepeljenek a mindennapokban. Valamennyi terméke kézi vert csipkével készült. A pályázaton szereplő legyező mintájú vert csipkék sokféle változatát készítették és alkalmazták elődeink főúri, polgári és paraszti viseleteken. Többféle változat formáit alkalmazta a gallér megoldásában. A csipke alkalmazásával a termék ünnepélyességét kívánta hangsúlyozni. Csipkéi igen magas technikai színvonalon készültek, esztétikusak és méltóak készítőjük eddigi munkásságához. A könyvborító díszítésénél merészen és újszerűen alkalmazta a hagyományokat. Csipkekészítő, tervező és oktató, két éve csipkekészítő képzést indított el Bábolnán felnőttek és fiatalok számára.

MAGYAR KÉZMŰVES REMEK DÍJ 2004

Debreczeni Sándor késes, népi iparművész

Egyedi kidolgozású, különleges alapanyagból rendkívül igényesen és magas technikai színvonalat bizonyító zsúrizett termékekkel pályázott. Termékeinek megtervezése és kivitelezése, anyagválasztása elismerésre méltó szakmai csúcsteljesítmény.

A pályázatra beküldött mind a hét terméke elnyerte a Magyar Kézműves Remek címet
3 vadásztőr

- a/ afrikai – rózsadamaszt pengével, vasfa nyéllel
- b/ szarvas-bontó – kígyófa nyéllel japán acélból
- c/ Diana vadásztőr – pinkivory nyéllel

3 bicska

- a/ rózsafa nyéllel
- b/ mamutagyar nyéllel – party
- c/ damaszt bicska – tölgyfalevél véséssel

1 halvágó bárd – kétélű fűrészfoggal

Bösendorfer Ferenc szíjgyártó, nyergesmester, bőrműves népi iparművész

Termékei magas minőséget képviselnek, az adott műfaj keretei között esztétikailag is kifogástalanok. Egységben tükröződik termékeiben a hagyomány hűségese követése, és munkásságának összes szakmai tapasztalata. Életművét a Budapesti Kereskedelmi és

Iparkamara 2004-ben méltán ismerte el Aranykéz kitüntető oklevéllel. A pályázatra benyújtott mind az öt sallangdíszes termékére megkapta a Magyar Kézműves Remek címet.

- Sallang falikép
- Kolomp sallangdíszszel
- Karikás ostor
- Csikóbőrös kulacs
- Táska

Gelinek Imre késes

A kizárólag kézi munkával készített késeinek formai megoldása karakteres és magas színvonalú. Az általa alkalmazott hagyományos kézi technológia a pengének hihetetlen szívósságot és hosszú élettartamot biztosít. A nagy kések hagyományok hű követője, méltán emlegeti tisztelettel és szeretettel mesterét és atyai barátját, Polyák Imrét.

A Magyar Kézműves Remek címet azzal a négy hagyományos magyar zsebkéssel - szalonnázó- juhász- arató- fejesgörbe – nyerte el, amelyet saját készítésű rézveretes cseresznyefa díszdobozában állítottunk ki.

Pais-Horváth Péter faműves

Szerényen faművesnek mondja magát, pedig nemcsak faipari mérnök de bútortervező szakmérnök is. Munkájában szakmájának alapos ismerete, szeretete és a faipari hagyományok tisztelete ölt testet. A pályázatra beküldött háromfiókos diófa komódját a nagyon jó anyagválasztás és a magas színvonalú kivitelezés jellemzi. Bútora az igényesség és a minőség összhangja. A hagyományos kivitelezés és a kortárs formai követelmények harmóniáját valósította meg.

Terméke méltán Magyar Kézműves Remek.

Takács István mesterremek díjas díszkovács

A díszmű kovácsolás legtisztább technológiájával, a leghagyományosabb módon készíti harmonikus és tiszta konstrukcióit. Kierlelt arányrendje adja termékeinek kiválóságát és kellemességét. Álló és asztali kovácsoltvas gyertyatartói bármely kor építészeti környezetében alkalmazhatók. Valamennyi pályázatra benyújtott terméke Magyar Kézműves Remek címet kapott.

- 1db egyágú álló gyertyatartó
- 2 db 5 karos álló gyertyatartó
- egy 9 karos álló gyertyatartó
- 3 db egyes, 1 db négyes asztali gyertyatartó.

Ambrus Sándor fazekas népi iparművész

A hódmezővásárhelyi kerámia a magyar fazekas központok legnagyobb szakmai gazdagságát mutatja. A vásárhelyi hagyományokat hitelesen őrző de egyben innovatív és mértéktartóan formált terítéke méltán alkalmas igényes használatra a XXI. században is. Hosszú szakmai tapasztalattal a háta mögött országosan elismert, sikeres, és megbecsült személyiség. Hódmezővásárhelyen, ahol a Belvárosi Fazekas-házban saját bemutatóterme van, évek óta szívesen fogad bel- és külföldi vendégeket.

Örömmel adom át a Magyar Kézműves Remek címet a 34 darabos „Hódmezővásárhelyi teríték” termékére.

Káldi Csaba faműves

A fa anyagának alapos ismerte és szakszerű alkalmazás tükröződik munkájából. Mindkét pályázatára benyújtott termékére jellemző, hogy az anyag karakterét és a termék arányait messzemenően figyelembe veszi. Magyarországon általában a paraszti bútorokat festették, csak az Őrségben, Göcsejben, és a Balaton felvidéken hagyták a fa erezetét, szerkezeti szépségét érvényesülni a népi bútorok készítői. Ő ezt a hagyományt követi Luca lányának készített cseresznyefa ágával

Káldi Csaba faműves

második pályázata a tömör diófa bortároló láda íves fedéllel, vasveretekkel is Magyar Kézműves Remek.

Kiss Gabriella gyöngyfűző

Gyöngygallér termékcsaládjával felöleli a sárközi gyöngyszalag alapra készített hagyományos viseletet. Meggyőző, ahogyan a hagyományos technika korszerű újrafogalmazásával, termékeivel mértéktartó eleganciát tükröz. Termékei:

- a csipkegallér, 11 soros gallér- alul „bigyó”-nak nevezett nagy gyönggyel
- egyszer csavarintott gyöngygallér – bonyolultabb, dekoratívabb, felnőtt viselethez illő
- kétszer csavarintott gyöngygallér – egy domináns színből készítve a választó virágok törik meg csak az alapszint.
- virágválasztós gyöngygallér – egyszerűbb fűzési forma – hasonlít a csipkegallérhoz, de a hálók csúcsai helyett hatszemes virágformát hurkolt.

Tarjányi József késes, népi iparművész

Az adott korban messze földön híres Szegeden működő Sziráky család által 1825-1939 között készített halbicska hagyományait vette át 1968-ban Csongrádon a formát felelevenítő apósa Csatári László. Gépészmérnökként tőle tanulta a mesterség fortélyait, 1990-től együtt dolgoznak. 2001-ben a Népi Iparművészeti Tanács zsűrizte középhal és nagyhal bicskait. 2003-ban kapott népi iparművész címet. Magas minőségi színvonalon gyártott termékeinek köszönhetően ma már a régióban ismét majdnem olyan jellegzetes értékhordozó a szegedi halbicska, mint a makói hagyma, vagy a halasi csipke. A halbicska termékcsaládjában – a középhal bicskák és nagyhal bicskák – Magyar Kézműves Remek címet érdemelnek.

Buglyó Péter – kádár mester, okleveles kézműves, népi iparművész

Boldog, sikeres és elégedett kézműiparos, aki immár negyvenedik éve foglalkozik hordógyártással. A Zemplénből származó kocsánytalan tölgyrönk kiváló alapanyagból készíti barrique hordóit. A barrique eljárás sajátos technológia, úgy készül, hogy a hordó belső felületét a fa saját alapanyagával füst és láng nélkül pörkölik általában 2-3 óra hosszáig. Termékei, az általában tölgyfából készülő boroshordók és az eperfából készülő pálinkás hordók, amelyeket egyedi igények és megrendelések alapján gyártanak. Legkedveltebb és legkeresettebb termékük a bel- és külpiacon a 225 literes barrique tölgyfahordó. Cégének kiemelt kapcsolata és híre van az olasz piacon. A kádár szakma szeretetét és fortélyait fiának örökíti. Valamennyi pályázati terméke elnyerte a Magyar Kézműves Remek címet.

- 225 literes barrique tölgyfahordó
- 50 literes eperfa pálinkás hordó
- 20 literes boros tölgy faragott állvánnyal
- 20 literes eperfa pálinkás hordó

- 10 literes faragott eperfa pálinkás hordó
- 10 literes tölgy boros hordó faragott
- 5 literes eper faragott pálinkás hordó
- 5 literes tölgy boroshordó, faragott
- 14 literes fertály dézsa

Szidor Jánosné szűrrátét készítő népi iparművész

Férje édesanyja volt a tanítómestere 1970-től. Majd szűrrátétes tervezőként dolgozott 1974-től a debreceni háziipari szövetkezetbe. 1994-től a debreceni Timárház alkotóközösséghez tartozik. Diákjainak adja tovább tudását, akik közül egy már a népművészet ifi mestere címet és a népi iparművész címet is megkapta. A hagyományt megőrizve és megújítva készítette saját tervezésű pályázati munkáit. Gazdag, és sokféle motívumkincset mutat be termékeiben. A ruházaton alkalmazott díszítések lazábbak, ezek a szélesebb értelemben vett, határon átnyúló bihari tájegység hagyományait őrzik. Valamennyi terméke megkapta a Magyar Kézműves Remek címet:

- szűrrátétes blézer – nyers/fekete – bihari
- szűrrátétes kabát - fekete/piros – bihari
- nyers-drapp terítő
- bordó-bordó kerek terítő
- fekete-piros tulipános falvédő
- fekete-piros tulipános szögletes terítő